

قلمفرسایی درباره شیعیان افغانستان

از روی بی‌مضمونی یا درماندگی پس از یک افتضاح سیاسی؟

صفحه ۴

نماینده روسیه: بدون گفت و گو با طالبان صلح پایدار در افغانستان ممکن نیست

نماینده روسیه در سازمان ملل متحد می‌گوید که بدون گفت و گو با طالبان صلح پایدار در افغانستان ممکن نیست.

به گزارش خبرگزاری معمار، واسیلی نینزیا، نماینده روسیه در سازمان ملل متحد روز گذشته (جمعه، ۲ سرطان) در نشست شورای امنیت این سازمان گفت که بدون گفت و گو با طالبان صلح پایدار در افغانستان امکان پذیر نیست. نینزیا افزود: ما یقین داریم که هر گونه بحث سازنده‌ای درباره اوضاع افغانستان بدون مشارکت مستقیم حاکمان دوپاکتوی این کشور غیرممکن است.

وی گفت: روسیه از حق و استیاق مردم افغانستان برای زندگی در صلح و ثبات به طور کامل حمایت می‌کند. اما ایجاد یک صلح پایدار و بادوام بدون تعامل با مقام‌های دوپاکتوی افغانستان در طیف گسترده‌ای از مشکلات امکان پذیر نیست. هیچ جایگزینی برای این مساله وجود ندارد.

گفتنی است روز گذشته شورای امنیت سازمان ملل نشستی با حضور نماینده‌گان کشورها و برخی سازمان‌های بین‌المللی برگزار کرد که در آن اوضاع افغانستان و نشست آینده دوچه مورد بحث قرار گرفت.

قرار است تا چند دیگر سومین نشست دوچه درباره افغانستان به میزبانی سازمان ملل و با حضور نماینده‌گان ویژه کشورها در دوحه پایخت قطر برگزار شود.

یادداشت

هزار روز محرومیت دختران از درس و مکتب؛ برنامه‌ای برای آموزش زنان وجود ندارد

کاترین راسل، مدیر اجرایی یونیسف، در بیانیه‌ای به مناسبت هزارمین روز منوعیت تحصیل دختران، بالاتر از صنف ششم در افغانستان توسط طالبان، اعلام کرد که حقوق زنان و دختران، نباید قربانی سیاست شود. راسل افزود: دختران افغانستان از ابتدای منوعیت تحصیل، تاکنون سه میلیارد ساعت فرست اموزش را از دست داده‌اند. او تأکید کرد که این محرومیت سیستماتیک، نه تنها نقض آشکار حق آموزش دختران است، بلکه فرسته‌های آنها را تألف نموده و سلامت روانشان را به خطر می‌اندازد. به گفته راسل، منوعیت تحصیل دختران، پیامدهای منفی زیادی داشته و بحران بشری را شدیدتر نموده و همچنین بر اقتصاد و مسیر توسعه افغانستان نیز تأثیر منفی می‌گذارد.

راسل گفت: «هیچ کشوری نمی‌تواند به جلو حرکت کند در حالی که نیمی از جمعیت آن عقب مانده باشد».

او از طالبان خواست که فوراً به همه زنان اجازه آموزش داده شود وی همچنین از جامعه جهانی خواست که به حمایت از آموزش دختران افغانستان ادامه دهد.

در حالی منوعیت آموزش زنان و دختران وارد هزارمین روز شده است که طالبان هیچ اقدام مشخصی برای رفع موانع تحصیل دختران انجام نداده‌اند. آنان تنها به این نکته پافشاری می‌کنند که شرایط برای آموزش زنان در کشور فراهم نمی‌باشد.

عملکرد حنفی طالبان با واکنش ملی و بین‌المللی مواجه شده است: از یک سو، مردم افغانستان خواستار رفع محدودیتها علیه زنان می‌باشند و از سوی دیگر، جامعه جهانی به طور مداوم از طالبان می‌خواهند که به این محدودیت‌ها پایان بخشد.

براساس روایات و آموزه‌های اسلامی، آموختن علم یک فرضیه الهی محسوب می‌شود که هیچ توجیهی برای منوعیت آن قابل قبول نمی‌باشد اما دختران افغانستان ۳ سال است که با همین نگاه به حاشیه رانده شده و خانه نشین می‌باشند.

دو سال، زمان کوتاهی نیست که بتوان آن را نادیده گرفت. دختران و زنان دچار ضربات روحی از این ناحیه به زنان و شده‌اند که بسیار مخرب و جبران نایابی است. اینکه با هزار روزه شدن منع آموزش زنان، نمایندگان مدافع حقوق بشر، از محافل و مراجع قضایی بین‌المللی خواسته‌اند که حاکمیت افغانستان را از هر طریق ممکن، پاسخگو نمایند. زیرا آنچه برای آنان روشن شده این است، که طالبان اراده‌ای برای رفع محدودیت‌ها در خصوص تحصیل و کار زنان ندارند.

سخن سردبیر

افزایش تنشی های میان سازمان ملل و طالبان؛ عقده گشایی سازمان ملل یا آپارتايد جنسیتی طالبان!

ریچارد بنت، گزارشگر ویژه حقوق بشر سازمان ملل، تازه‌ترین گزارش خود از وضعیت حقوق بشر در افغانستان را به پنجه و ششمين جلسه شورای حقوق بشر این سازمان در جنووا ارائه کرد و گفت «با طالبان نایاب مانند دولت رسمی رفتار شود». وی تأکید کرد که خشونت علیه زنان و دختران در افغانستان بسیار شدید و گسترشده است و من به این نتیجه رسیده‌ام که ممکن است این اقدامات، جنایت علیه بشریت شمرده شود. آقای بنت سیاست‌های طالبان در این زمینه را «فرآگیر و روشنمند» خواند و گفت که از ماه جون گذشته، حکومت طالبان با صدور دست‌کم ۵۲ فرمان دیگر محدودیت زنان و دختران را تشدید کرده است. فرحان حق، معاعون سخنگوی دبیر کل سازمان ملل نیز در یک کنفرانس خبری گفت که ملل متحد طالبان را به عنوان «مقامات حاکم» می‌شناسد و در نشست آتی دوچه به عنوان دولت غیر رسمی با آنان رفتار خواهد شد. فرحان «آپارتايد جنسیتی» در افغانستان را نگرانی کلیدی عنوان کرد و افزود: «ما می‌خواهیم امینان حاصل کنیم که نقش شایسته زنان در جامعه حفظ شود و حقوق آنان مورد احترام قرار گیرد.» اما ذیبح الله مجاهد سخنگوی گروه طالبان گزارش برخی از اعضای سازمان ملل به ویژه ریچارد بنت را تلاشی برای تخریب اذهان در آستانه نشست آتی دوچه دانست.

بررسی و تحلیل

چرا افغانستان بزرگترین جمعیت پناه‌جویان جهان را تشکیل می‌دهد؟

آژانس پناهندگان سازمان ملل (UNHCR) در گزارش تازه ای اعلام کرد که مردم افغانستان با بیش از ۶.۴ میلیون پناهجوی، بزرگترین جمعیت پناهندگان در جهان را تشکیل می‌دهند.

بر اساس گزارش آژانس پناهندگان سازمان ملل، یک نفر از هر شش پناهجوی تحت حمایت این آژانس اهل افغانستان است. این رقم در مقایسه با سال گذشته ۱۳ درصد افزایش یافته و نشان دهنده آن است که روند مهاجرت افغان‌ها افزایش یافته است. این نهاد سازمان ملل افزود پناهجویان افغان را ۱۰۸ کشور حضور دارند که اکثریت این پناهجویان در ایران و پاکستان زندگی می‌کنند. بس از تسلط طالبان در افغانستان، بیش از ۶ میلیون نفر برای جستجوی زندگی بهتر از افغانستان گریخته‌اند. به طور کلی می‌توان افرادی را که در طول ۳ سال گذشته از کشور مهاجرت کرده‌اند را به چند گروه تقسیم کرد که شامل نظامیان، کارمندان حکومتی، نیروهای امنیتی، زنان و خانواده‌ها می‌باشد.

بسیاری از نظامیان و نیروهای امنیتی حکومت سابق، برای در امان ماندن از انتقام طالبان، خاک افغانستان را ترک کرده و به کشورهای دیگر پناه بردن.

علاوه بر تهدیدات امنیتی، دلایل متعدد دیگری برای مهاجرت از افغانستان وجود دارد که بسیاری از مهاجران بر اساس این دلایل تصمیم به خروج از افغانستان و پناهندگی شدن در کشورهای خارجی می‌گیرند.

دلایلی همچون بحران اقتصادی، فقر و بیکاری، تعلیم و تربیت، بحران هویت، بهبود فرصت‌های زندگی برای فرزندان و حقوق زنان از جمله مهمترین عوامل مهاجرت در افغانستان بشمار می‌آیند. باسته شدن در برهای مکاتب و دانشگاه‌ها به روی زنان و دختران و همچنین خروج بسیاری از اساتید دانشگاه‌ها از کشور، بسیاری از مردم برای کسب فرصت‌های تحصیلی بهتر، به کشورهای خارجی مهاجرت نموده‌اند. همچنین به دلیل نبود ساختار اقتصادی قوی و کارآمد، بسیاری از افغان‌ها با مشکلات اقتصادی و بیکاری رو به رو شده‌اند. تحریم طالبان و ازوای افغانستان سبب شده است تا مردم، دچار فقر و بیکاری گسترده‌گرددند، لذا برای فرار از این وضع، تصمیم به مهاجرت از افغانستان گرفتند. با این نسبت موجود در افغانستان، هموطنان ما با محدودیت‌های وسیعی نیز در خارج از کشور نیز مواجه می‌باشند. زیرا کشورهای پذیرنده نیز اعلام کرده‌اند که دیگر ظرفیت پذیرش مهاجران را ندارند. با این حال سیاست‌های طالبان در جهت بهبود شرایط در افغانستان کارساز نبوده است و موج مهاجرت، کماکان به سوی کشورهای خارجی ادامه یافته و افغانستان بزرگترین جمعیت آواره جهان را تشکیل داده است.

بررسی و تحلیل

امکان سنجی راهکار مسالمت‌آمیز برای حل بحران افغانستان

روز گذشته کشورهای عضو گروه اقتصادی «بریکس»

طی نشستی در روسیه بر حل و فصل مسالمت‌آمیز قضیه افغانستان تاکید کرده و خواستار راه حل فوری برای بحران جاری در کشور شدند. این کشورها همچنان با اشاره به اهمیت امنیت و ثبات منطقه‌ای افزودند که آنها از افغانستان مستقل و صلح‌آمیز حمایت خواهند کرد. صحبت ها از ختم بحران فعلی در افغانستان تحت حاکمیت طالبان و راه حل‌های مرتبط در این خصوص مدت‌هاست که محور بحث نشست‌های سیاسی در داخل و خارج از کشور بوده، اما پرسش اصلی این است که آیا در داخل افغانستان زمینه‌ها برای تطبیق چنین راه حل‌های فرضی و توصیه های ملی و بین‌المللی فراهم است یا خیر. در نزدیک به سه سالی که از عمر حکومت طالبان می‌گذرد و بحثی که در

این مدت دامنگیر کشور بوده بارها کشورهای دور و نزدیک، سازمان‌های بین‌المللی، کارشناسان و نخبگان در اظهار نظرهای شان بر ختم بحران در کشور تاکید کرده و از طالبان به عنوان اعمال کنندگان قدرت خواسته‌اند برای شکل‌گیری یک افغانستان با ثبات، امن و مرفره با سایر نیروهای ذی‌دخل در قضایا افغانستان وارد گفت‌وگو و تفاهم شوند. حکومت سرپرست طالبان اما در این مدت نه تنها که خواسته‌های جهانی، منطقه‌ای و داخلی را برای ختم بحران فعلی اقتصادی در کشور و نبود یک چشم انداز روش برای پایان چالش‌های معیشتی مردم، بازگشت میلیون‌ها مهاجر از کشورهای دور و نزدیک صرفاً باعث افزایش مشکلات و تشدید بحران بشری در اشکال مختلف در کشور خواهد شد. از سوی هم، نبود فرسته‌های کاری برای عموم مردم و بویژه عودت کنندگان که نیاز شدید به کار و اشتغال دارند، زندگی آنان دچار مشکل کرده و چه بسا در مواردی حتی باعث مهاجرت دویار آنان خواهد شد. جالب اینجاست که با وجود بحران نهاد اقتصادی و نارضایتی شهروندان در داخل،

برخی مسئولان حتی در اظهار نظرهای شان خواستار پنداشته است. به نظر می‌رسد این گونه از خواسته‌اند برای بحث قدرت و حکومت در افغانستان و تلاش برای یکسان سازی جامعه متکبر کشور علاوه بر این که باعث تنازع و پیچیدگی بحران خواهد شد زمینه‌ها را برای شکل‌گیری منازعات و سناریوهای خطرناکتر دیگر هم فراهم خواهد کرد. فراموش نکنیم که افغانستان امروزی در معرض تهدیدهای بی‌شمار تروریستی، جنگ‌های فرسایشی و چند دستگاه اجتماعی قرار دارد که از همین اکنون اگر فکری به این گونه مسایل نشود ممکن فردانه‌ای برای رسیدگی به این تهدیدها وجود نداشته باشد. بخش عده مشکل افغانستان به نبود یک ساختار سیاسی‌ملی بر می‌گردد که سال‌هاست جامعه افغانستان را از درون متنالشی کرده و تنها مردم هزینه کمرشکن آن را به دوش می‌کشند. در نبود چنین ساختاری آمد و رفت هر نظامی هم نه تنها که نمی‌تواند گره از کار فروپاشته کشور بگشاید بلکه هزینه‌ها و فرصت‌های داخلی، منطقه‌ای و بین‌المللی را نیز یکی پی‌دیگری هدر می‌دهند. با این همه، اکنون نوبت طالبان است که با درک ضرورت‌های مهم و سرنوشت سازی که کشور را این روزها احاطه کرده، این تفکر را به منصه عمل بگذارند که نمی‌توان با یکجا به گرایی و حذف دیگران افغانستان را به جزیره خوشبختی برای خود تبدیل کرد. تجربه حادثه ای روزها احاطه کرده، این تفکر را به منصه عمل بگذارند که نمی‌توان با ایجاد اشتغال و ثبات در کشور زمینه شان قرار دهند و با ایجاد اشتغال و ثبات در کشور می‌دانند. با این همه، مهاجران از حاکمان در افغانستان انتظار دارند که رسیدگی به مشکلات آنها را جزو اولویت‌های حکومتی کنند تا روزی شاهد ختم بحران مهاجرت در کشور باشیم.

بررسی و تحلیل

بازگشت مهاجران با وجود وضعیت نابسامان اقتصادی در افغانستان

در ماههای اخیر روند بازگشت مهاجران افغانستانی به کشور به گونه کم‌سابقه افزایش یافته است. هم‌زمان زمزمه‌ها از آغاز موج اخراج مهاجران از برخی کشورهای اروپایی نیز طی هفته‌های پسین شدت گرفته است.

بحث‌ها درباره بازگشت مهاجران به کشور در حالی داغ است که در داخل افغانستان بحران اقتصادی همچنان زندگی شهروندان را تحت تاثیر قرار داده و توان اقتصادی آنان را به شدت تعییف کرده است. افزون بر این، هم‌اکنون بیش از ۲۰ میلیون جمعیت افغانستان به کمک‌های بشری نیازمند بوده و امید چندانی هم برای بهبود وضعیت در کوتاه‌مدت به چشم نمی‌خورد؛ وضعیتی که پیش‌بینی می‌شود عودت کنندگان هم کم و بیش متأثر از آن خواهند شد. با این حال، برخی کارشناسان اقتصادی بر این نظر اند که با وجود بحران فعلی اقتصادی در کشور و نبود یک چشم انداز گیری یک افغانستان با ثبات، امن و مرفره با سایر نیروهای ذی‌دخل در قضایا افغانستان وارد گفت‌وگو و تفاهم شوند. حکومت سرپرست طالبان اما در این مدت نه تنها که خواسته‌های جهانی، منطقه‌ای و داخلی را برای شکل‌گیری یک افغانستان از طریق مذاکره و مسالمت‌آمیز نادیده شده باشد. بازگشت میلیون‌ها مهاجر از کشورهای دور و نزدیک صرفاً باعث افزایش مشکلات و تشدید بحران بشری در اشکال مختلف در کشور خواهد شد. از سوی هم، نبود فرسته‌های کاری برای عموم مردم و بویژه عودت کنندگان که نیاز شدید به کار و اشتغال دارند، زندگی آنان دچار مشکل کرده و چه بسا در مواردی حتی باعث مهاجرت دویار آنان خواهد شد. جالب اینجاست که با وجود بحران نهاد اقتصادی و نارضایتی شهروندان در داخل، برخی مسئولان حتی در اظهار نظرهای شان خواستار پنداشته است. به نظر می‌رسد این گونه از خواسته‌اند برای بحث قدرت و حکومت در افغانستان و تلاش برای یکسان سازی جامعه متکبر کشور علاوه بر این که باعث تنازع و پیچیدگی بحران خواهد شد زمینه‌ها را برای شکل‌گیری منازعات و سناریوهای خطرناکتر دیگر هم فراهم خواهد کرد. فراموش نکنیم که افغانستان امروزی در معرض تهدیدهای بی‌شمار تروریستی، جنگ‌های فرسایشی و چند دستگاه اجتماعی قرار دارد که از همین اکنون اگر فکری به این گونه مسایل نشود ممکن فردانه‌ای برای رسیدگی به این تهدیدها وجود نداشته باشد. بخش عده مشکل افغانستان به نبود یک ساختار سیاسی‌ملی بر می‌گردد که سال‌هاست جامعه افغانستان را از درون متنالشی کرده و تنها مردم هزینه کمرشکن آن را به دوش می‌کشند. در نبود چنین ساختاری آمد و رفت هر نظامی هم نه تنها که نمی‌تواند گره از کار فروپاشته کشور بگشاید بلکه هزینه‌ها و فرصت‌های داخلی، منطقه‌ای و بین‌المللی را نیز یکی پی‌دیگری هدر می‌دهند. با این همه، اکنون نوبت طالبان است که با درک ضرورت‌های مهم و سرنوشت سازی که کشور را این روزها احاطه کرده، این تفکر را به منصه عمل بگذارند که نمی‌توان با ایجاد اشتغال و ثبات در کشور زمینه شان قرار دهند و با ایجاد اشتغال و ثبات در کشور می‌دانند. با این همه، مهاجران از حاکمان در افغانستان انتظار دارند که رسیدگی به مشکلات آنها را جزو اولویت‌های حکومتی کنند تا روزی شاهد ختم بحران مهاجرت در کشور باشیم.

یادداشت ۲

قلمفرسایی درباره شیعیان از روی بی مضمونی یا درماندگی پس از یک افتضاح سیاسی؟

(نگاهی به نوشته اخیر امralله صالح، معاون پیشین اشرف غنی، درباره شیعیان افغانستان)

اخیراً امralله صالح، معاون نخست اشرف غنی، رئیس جمهور پیشین افغانستان در صفحه ایکس (توئیتر سابق) خود یادداشتی درباره وضعیت شیعیان افغانستان نوشت و برخی از اقدامات طالبان را در برابر این جمیعت مردمی فهرست کرد است. آقای صالح در این یادداشت پس از آن که برخی اقدامات طالبان از جمله حذف رسمیت و ممنوعیت تدریس فقه عصری و همچنان نادیده گرفتن شیعیان به عنوان «مردم صاحب رای و صاحب حق» را در کشور برمی شمارد، گزینی هم به بحث چرا بی عدم قیام مردم شیعه در برابر طالبان می زند و از آنها می پرسد «برای اعلام قیام منتظر چی هستید؟ آقای صالح درحالی این روزها دایه دلسوخت از مادر برای شیعیان شده و از مهمندانهای دیپلماتیک پیرون از افغانستان برای شیعیان داخل کشور نسخه قیام می پیچد و از آدرس آنها سخنگویی می کند که شیعیان خود به مراتب بهتر و عمیقتر نفع و ضررشان را ارزیابی می کنند و قطعاً اتخاذ احتمالی تصمیم هم به خرد جمعی آنها بر می گردد. اما این که چرا آقای صالح هر سالی به فکر کشاندن شیعیان افغانستان به صحنه قیام می افتد، نیاز به شرح و بسط بیشتری دارد: آقای صالح و سایر شرکای سیاسی او در حکومت به رهبری اشرف غنی پس از آن که در یک قمار سیاسی با طرف امریکایی همچیز خود را باختند و از کشور فرار کردند در بیش از دو سال گذشته بارها از طرح مسائل مذهبی در افغانستان فعلی به عنوان یکی از کارتهای سیاسی کار گرفته اند. صالح و امثال وی با استفاده از این روش به صورت برنامه ریزی شده و هدفمند در پی ایجاد منازعات مذهبی است. وی می داند که برای دامن زدن به چنین تنش ها و متأزعاتی هزینه و امکانات فراوان لازم نیست و بخشی از چنین پروژه و مأموریتی را می توان حتی از طریق جنگ نرم هم در افغانستان پیاده کرد و در درازمدت به نتایج احتمالی چشم دوخت. از سوی هم، صالح با طرح چنین موضوعات در فضای مجازی تلاش دارد نقش منفی خود را در بحران فعلی افغانستان پاپوشانی کند و به عنوان یک کنشگر دوباره در فضای سیاسی افغانستان موثریت داشته باشد. گذشته از این، برخی فعالان شیعه می پرسند چگونه است که آقای صالح حتی هنوز از طریق «احمدیار گروپ» داد و ستد اقتصادی با اداره حاکم دارد ولی در عین حال در پی کشاندن شیعیان افغانستان به صحنه قیام است؟ آقای صالح و سایر مسئولان بلندبایه نظام پیشین که با همین سیاست های کج دار و مربیز خود سرنوشت ۴۰ میلیون انسان را متاثر کردند و با سقوط نظام پیشین افغانستان قبلی در خانه ها و دفاتر مجلل بیرونی شان حداقل سکوت پیشه کنند و عرض و آبروی باقی مانده اکنون باشته آن است که ایشان هم همانند برخی مسئولان قبلی در خانه ها و دفاتر مجلل بیرونی شان حداقل سکوت پیشه کنند و عرض و آبروی باقی مانده خود و نیروهای شان را بیش از این چوب حراج نزنند. با توجه به مشکلاتی که در سطح عموم مردم افغانستان زیر اداره طالبان مطرح است؛ اما به نظر می رسد هم زمینه های اجتماعی و هم اراده رسمی حاکمیت، همگی بر ضد شکل گیری منازعات مذهبی در کشور بوده و اتفاقات و نارضایتی های شیعیان هم از وضعیت تا آن حد که آقای صالح و افرادی مثل وی تبلیغات می کنند و توقع دارند، منتج به قیام و برخورد مسلحانه و نظامی نخواهد شد؛ چه این که هم مردم و هم حاکمان فعلی طرفدار تنش و تقابل نیستند و می خواهند به مشکلات موجود برآساس تعامل و در یک فضای مملو از صلح و آرامش رسیدگی شود.

شما میتوانید اخبار، تصاویر،
گزارشات خود را از هر ولایت،
شهر و یا ولسوالی که در آن زندگی
می کنید را برای ما ارسال نمایید
تا پس از بررسی و تایید در سایت
و شبکه های اجتماعی خبرگزاری
معمار منتشر شود.

Whatsapp: +93 78 450 0593

اخبار و گزارش های ارسالی را در اینستاگرام،
تلگرام، توییتر و فیسبوک ماده بمال کنید.

@MEMAR TV - @MEMARPRESS

مقام سازمان ملل: شرکت طالبان در سومین نشست دوچه مهم است

رییس دفتر هیئت معاونت سازمان ملل در افغانستان (یوناما) می گوید که شرکت طالبان در سومین نشست دوچه مهم است. به گزارش خبرگزاری معمار، روز اوتونبایوا، رییس دفتر هیئت معاونت سازمان ملل متحده در افغانستان هنگام گزارش دهی از وضعیت افغانستان در نشست شورای امنیت سازمان ملل گفت که سومین نشست دوچه یک «مکانیزم حیاتی» برای رسیدگی به مسائل افغانستان است.

نشست سوم دوچه در باره افغانستان قرار است تا کمتر از ده روز دیگر به میزانی سازمان ملل در پایتخت قطر برگزار شود. اوتونبایوا در پاسخ به پرسشی راجع به احتمال به رسمیت شناسی حکومت طالبان در چارچوب نشست دوچه، گفت. «این نوع تعامل مشروعیت بخشی یا عادی سازی نیست. تنها تعامل از طریق یک موضع بین المللی مشترک، هماهنگ و اصولی می تواند انگیزه قوی برای مقام های کنونی برای روی دست گرفتن سیاست هایی ایجاد کند که امکان ادغام مجدد آن ها را در جامعه ای بین المللی فراهم می کند.» به گفته وی، برای حل مشکل میان افغانستان و جامعه جهانی، همه طرفها باید به مواردی که در ازیزی های مستقل در باره افغانستان ذکر شده، متعهد شوند. گفتنی است نشست شورای امنیت سازمان ملل متحده، روز گذشته (جمعه، ۱ سرطان) به هدف بررسی اوضاع افغانستان و پیامد آن برای صلح و امنیت جهانی در مقر این سازمان برگزار شد.